

1

Met slaperige oogjes kwam Mara de aula binnen lopen, daar ging ze bij haar vriendinnen staan.

‘Wat zie jij er moe uit,’ constateerde Susan.

‘Geen oog dicht gedaan vannacht,’ zei Mara. ‘Zenuwen!’

Al zat ze nu in het examenjaar en kende ze de school van binnen en van buiten, want het was een kleine school met maar vier examenklassen waar iedereen elkaar kende, toch had ze daar iedere eerste schooldag nog steeds last van.

Mara liep naar het bord met de nieuwe klasindeling. Ze zag dat ze in 4A kwam, samen met haar vriendinnen Dorien en Rosa. Op dat bord zag ze ook dat Lars in 4B zat. Er ging een kleine schok door haar heen. Ze wist dat de kans klein was dat ze in dezelfde klas zouden komen, hij had tenslotte een heel ander pakket, maar toch had ze gehoopt om het laatste jaar bij hem te zitten net als in de tweede.

Die eerste weken herinnerde ze zich nog precies. Lars kende ze niet goed, maar ze had haar mening al klaar. Het was een knappe jongen - te knap - een vlotte babbler, heel populair en hij had helderblauwe twinkelingen. Lars was het tegenovergestelde van Mara. Zij was dik, ze had grijze-muizenhaar tot op haar schouders en was vreselijk onhandig. Ze werd gelukkig niet meer gepest, dat had ze achter zich gelaten op de basisschool, maar toch had ze nog steeds een hekel aan populariteit. Dus ook aan Lars.

Op de tweede dag pakte Lars Mara's brood af. ‘Je krijgt het terug voor een kus,’ zei hij met een arrogante lach. ‘Nooit!’ antwoordde ze kwaad. Ze zou zich nooit laten inpakken door zo'n arrogante eikel.

Toen later die dag de klassenfoto werd gemaakt, trok Mara Susan helemaal naar de andere kant van de groep. Ze wilde zeker niet bij hem in de buurt staan.

De weken daarna liep ze hem aan een stuk af te zeiken. Ze had commentaar op alles wat hij deed, op alles wat hij zei, op hoe zijn haar zat en op de kleren die hij droeg.

Later moest ze het wel toegeven; vanaf het moment dat hij haar brood afpakte, het moment dat ze in zijn grote prachtige helderblauwe twinkelogen keek, was ze tot over haar oren smoorverliefd. Dat toegeven had haar veel moeite gekost, vooral tegenover zichzelf. Nog steeds irriteerde het haar, dat uitgerekend zij op de populaire jongen moest vallen en dat natuurlijk de hele school het wist. Dus Lars ook. Al zei hij meteen dat hij haar niet wilde, toch kon ze het niet laten om steeds om te kijken als hij in de buurt was. Of een extra rondje door de school te lopen om hem even te kunnen zien.

Lars op zijn beurt, liet ook geen mogelijkheid onbenut om haar aandacht te geven. In de pauze liep hij vaak langs haar tafeltje om even zijn hand op haar schouder te leggen. Zo dansten ze al twee jaar om elkaar heen. Terwijl iedereen het op de voet volgde en volop commentaar gaf, alsof het hun favoriete tv-serie was. Maar na twee jaar kreeg Mara nog steeds een dubbel gevoel van hem, heerlijk en walgelijk tegelijk. Nu moest ze dat gevoel echt los gaan laten. Wilde ze hem gewoon haten, omdat hij populair was, of bleef ze van hem dromen. Voor de zomer had ze besloten daar tussen te kiezen, maar ze was er nog steeds niet uit. Ze draaide zich van het bord af om bij haar vriendinnen te gaan zitten.

Daar stond hij, in de deuropening en Mara bleef stilstaan. Zijn blik gleed over de groep mensen bij het bord en met een flauwe lach

bleven zijn ogen even op haar rusten. Of verbeelde ze zich dat nu? Het verwarrende gevoel kwam weer boven en even werd ze duizelig. 'Oké, niet kijken, doorlopen,' sprak ze zichzelf streng toe en ging bij haar vriendinnen zitten.

De bel ging en Mara, Dorien en Rosa liepen naar lokaal 001, daar stond meneer Verhulst al op hen te wachten. Hij zou dus haar nieuwe mentor worden en Mara slaakte een zucht van blijdschap. Verhulst was een van de leukste leraren en een vertrouwenspersoon, dus iemand bij wie ze zo nodig haar hart kon luchten.

Toen iedereen was gaan zitten, las Verhulst de namenlijst op en begon de roosters uit te delen. Mara had zeven vakken, Nederlands en Engels waren verplicht en scheikunde hadden ze met de hele klas. Wiskunde, economie, biologie en handvaardigheid waren clusteruren. Vorig jaar zat ze bij het cluster economie nog wel bij Lars, dus hoopte ze dat dat dit jaar weer zo zou zijn.

Na een uurtje of twee mochten ze naar huis en in de fietsenstalling zag ze Lars weer. Dit jaar zet ik mijn fiets niet iedere dag naast die van hem. Dat bedacht ze toen hij langs haar fietste.

'Doei Mara, tot morgen' zei hij en ze voelde dat haar wangen begonnen te gloeien.

'Doei LLars.'

Hij lachte toen ze begon te stotteren. Op het moment dat hij weg reed, streek hij even met zijn schouder langs de hare. Terwijl ze haar fiets pakte vloekte ze hardop. 'Waarom laat die klootzak me niet met rust!'

Thuis aangekomen zette Mara haar fiets achter op de parkeerplaats. Samen met haar moeder woonde ze in een appartementencomplex. Links op de hoek, de twee bovenste verdiepingen. Nog wel, want binnenkort gingen ze verhuizen. Weg uit de stad naar een dorp in de buurt. Het dorp waar Lars woonde. En ook nog

eens bij hem om de hoek. Het was haar moeders idee om daar naartoe te gaan. Dat hield ze zich steeds weer voor. Ja, het was haar moeders idee. Maar had zij niet net zo graag daarheen gewild. Ze riep van niet, maar zelf wist ze wel beter.

Ze deed de voordeur open, liep de huiskamer in en gooide haar jas en tas met een klap op tafel. Daardoor sprong de kat geschrokken van de stoel eronder af. 'Sorry Snoes!' riep ze hem na.

Haar moeder was nog niet thuis dus die jas hing ze later wel op. In de keuken schonk ze een glas cola in en plofte op de bank neer. Ze pakte de afstandsbediening, begon te zappen en bleef hangen bij een kennisquiz. Quizen vond ze nooit interessant, maar iets beters was er niet, dus al snel dwaalden haar gedachten af. 'Doei Mara, tot morgen.' 'Ddoei LLars.' 'Doei Mara, tot morgen.' 'Ddoei LLars.' Waarom moest ze nu weer stotteren? Ze zag zijn gezicht weer voor zich. Die lach, die ogen, die prachtige twinkelogen en onbewust ging haar hand naar haar schouder.

Ineens sprong ze op en schreeuwde: 'NEE! Niet doen.' Ze pakte een kladblok en pen en aan ging tafel zitten. Daar maakten ze twee lijstjes:

Wat doen als ik:

... Iets met Lars wil:

- Met hem flirten
- Sexy kleden
- NIET STOTTEREN!

... Lars wil vergeten:

- Niet naar hem kijken
- Niet omlopen om hem te zien
- Niet mijn fiets naast die van hem zetten.